

sempel, må hun selv om det. Men jeg tror ikke, det er det, alle andre har hørt her i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvis det, ministeren forsøgte at udtrykke med ordene en uartikuleret vrissen – sådan tror jeg ministeren sagde – var, at forældre i Danmark har alt for stor magt over deres børn og har alt for vide rammer til at mishandle og genere og vanrøgte deres børn, er vi i Enhedslisten fuldstændig enige med ministeren. Der er behov for meget mere magt til børnene, og der er behov for, at der meget oftere bliver grebet ind over for forældrene og deres måde at behandle deres børn på. Det er vi fuldstændig enige i.

Om det er løsningen, at forældre, der har den vanvittige idé at sende deres børn til et andet land i årevis mod børnenes vilje, bare skal forhindres i at sende dem af sted, så de kan få lov til fortsat at vanrøgte deres børn i Danmark, er vi til gengæld ikke sikre på. Vi mener, der er behov for en generel regel, der giver kommunerne bedre muligheder for at gribe ind og foretage tvangsfjernelser i de tilfælde, hvor de gældende regler ikke er gode nok, og derfor vil jeg gerne spørge: Vil regeringen være med til det? Eller er problemet måske, at regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, ikke vil være med til den slags ting, når det gælder danske forældre, men kun er på banen og kun vil være med til lovgivning, når det gælder udenlandske forældre? Er det det, der i virkeligheden er problemet for regeringen, og er det årsagen til, at spørgsmålet kun kommer op i udlændingelovssammenhæng og ikke i den sammenhæng, det burde tages op i, nemlig alt for mange forældres dårlige behandling af deres børn?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Love og forordninger har hidtil været understøttet af en stærk stammekultur i Danmark, hvor næsten alle rettede ind efter bestemte adfærdsnormer, men i dag er samfundet jo under forandring. Vi så det med Tvindsagen, som førte til, at friskolelovgivningen måtte ændres, og nu ser vi i forbindelse med lovgivning om familier og familiesammenføring, at vi bliver nødt til at gøre noget, som ikke har været nødvendigt hidtil, fordi vi oplever en adfærd, som ikke var mulig tidligere, så problemet ikke var aktuelt.

Det er klart, at spørgsmålet om at sende børn ud af landet hænger sammen med, at der i dag

er flere forældre, der kommer fra andre lande og bosætter sig i Danmark. Det er heldigvis sådan, at selv om børn har nogle forældre, der ikke i alle henseender vil dem det vel, foretrækker de som regel at blive hos dem og blive i skolen sammen med kammeraterne frem for at blive sendt hjem til en onkel eller bedstefar, som måske har langt mindre forståelse for forholdene i Danmark. Derfor synes jeg ikke, at det første, hr. Søren Søndergaard sagde, er så relevant for debatten.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det synes ministeren selvfølgelig ikke, men jeg synes da, det er oplagt, at hvis et forældrepar sender et barn i en alder af 12, 13, 14 eller 15 år, eller hvor gammelt barnet nu er, til udlandet mod barnets vilje, viser de en komplet uegnethed til at tage vare på barnet, og så er det sådan set ligeegyldigt, hvilken nationalitet de har. Derfor burde de sociale myndigheder have mulighed for at gribe ind.

Jeg forstår på ministeren, at det har de sociale myndigheder ikke, og det har socialchefen i Kalundborg også fortalt ministeren. O.k., så siger vi det, men hvorfor så ikke ændre sociallovgivningen, så der bliver mulighed for at gribe ind over for forældre, der ikke opfører sig ordentligt over for deres børn?

Når man ikke vil det, er det måske, fordi der lige præcis på højrefløjen, bl.a. højrefløjen i integrationsministerens eget parti og Dansk Folkeparti, er folk, som i årevis har kørt kampagner mod tvangsfjernelser og har prøvet at blokere, når de kommunale myndigheder har villet redde børn fra at blive mishandlet af deres forældre. Det er måske derfor, man laver en lov, som lige præcis ikke er farveblind, men er målrettet mod udenlandske forældre i stedet for generelt at være en hjælp til alle de børn, som ikke bliver behandlet ordentligt af deres forældre.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Nu er jeg altså minister for udlændingeloven, som vi drøfter i dag, men det udelukker jo ikke, at man også kan drøfte andre foranstaltninger. Jeg ved, at socialministeren er stærkt optaget af disse ting, og jeg har også lige nævnt nogle af de foranstaltninger, som allerede er truffet.

Når reglerne om tvangsfjernelse ikke er tilstrækkelige, hænger det vel sammen med, at